

3. Пилипчук В. Психологічна складова гуманного спрямування педагогіки / В. Пилипчук // Витоки педагогічної майстерності: Зб. наукових праць Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка – Випуск 9, 2012. – С. 187-192.

ЗМІСТ ПРАВОВОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДІ

*Є.В. Закалюжний
м. Полтава, Україна*

Виходячи з положення, що необхідно перш за все сформувати у кожної молоді людини розуміння того, яке значення має закон в житті всіх і кожного. Причому закон слід розуміти не як формальну заборону, а як керівництво до дій, компас для прийняття правильного рішення в будь-якій ситуації (правильного з точки зору суспільства, і з точки зору сучасного і майбутнього даного індивіда).

В подальшому необхідно переконати і прищепити звичку практично співвідносити свої дії з вимогами закону, виробивши правильне відношення до нього, як важливої цінності. Іншими словами, важливо, щоб правові знання не зависли в повітрі, а перетворились у тверді переконання, що правові норми необхідні, справедливі, і тому їх необхідно за любых умов і в любых ситуаціях дотримуватись.

До правового виховання слід підходити з врахуванням його соціальної сутності, як необхідної виховної частини громадянина. Неможна правове виховання зводити до завдання профілактики правопорушень. Правда, профілактичний елемент в структурі правового виховання міститься, і в багатьох випадках він має важливе значення для формування активної життєвої позиції кожного члена суспільства, уміння і готовності боротися з будь-якими негативними відхиленнями від соціальних норм. Але правове виховання не зводиться тільки до профілактики, а спрямоване перш за все на забезпечення своїми специфічними засобами досягнення спільних цілей політичного і морального виховання.

Як вже відзначалося завданням правового виховання є формування у громадян правового світогляду. Формування правосвідомості відбувається під впливом всіх аспектів суспільної діяльності і суспільних відносин. Поряд з цим існують і специфічні методи ціле направленою правового виховання. Вони включають різні форми вивчення права, інформування та пояснення права всіма засобами масової інформації, впливу на особу застосування правової практики яку вона спостерігає і особиста участь у правоохоронній діяльності.

Однак було б неправильно зводити правове виховання виключно до викладання основ права або до різних видів лекційної роботи правової пропаганди. Обов'язковий елемент правового виховання неповнолітніх та молоді - це демонстрація їм прикладів неухильного дотримання вимог законів у повсякденному житті, у тому числі у сім'ї, учбовому закладі, підприємстві, побутовій сфері. Однак, як зауважують деякі автори, сила слова велика, однак більша сила прихована в реальності, тобто тих суспільних відносинах, у яких відбувається життєдіяльність особи. Не слід покладати всі надії тільки на виховну силу інформації про закон, оскільки на свідомість людини діє ціла система факторів, досить складних, а підчас протирічливих. Тому, зокрема педагоги, та інші вихователі повинні постійно пам'ятати про те, що несправедливість в оцінці знань, приховування правопорушень, бездіяльність стосовно джерел негативного впливу на підлітків та молодь - все це не тільки порушує елементарні правила педагогічної етики, але й є яскравими прикладами порушення законності, які негативно впливають на формування правосвідомості у підлітків.

Таким чином, забезпечення знань в необхідних межах закону - це не самоціль, а засіб, щоб досягти особою розуміння права і його принципів, його готовність слідувати закону, високій правовій активності у повсякденному житті, умінням спів ставляти свою та оточуючих поведінку з принципами та конкретними вимогами закону.

Подальший розвиток і вдосконалення правовиховної діяльності з молодими членами суспільства передбачає і фактичне вивчення стану їх правової свідомості, включаючи суспільну і групову думку окремих контингентів і об'єднань стосовно закону, практики його застосування, ефективності боротьби з правопорушеннями, діяльності правоохоронних органів. Все це буде сприяти підвищенню правового виховання молоді, протидії анти суспільним поглядам і звичкам серед даного вікового контингенту.

Література

1. Лисогор В. Правова культура як елемент механізму реалізації прав і свобод громадян. // Підприємництво, господарство і право. – 2009. - № 5. С. 19–21.
2. Кутиркін А. Шляхи розвитку теорії та практики правового виховання населення України. // Право України. – 2008. – № 3. – С. 122–125.
3. Голосніченко І. Правосвідомість і правова культура у розбудові української держави. // Право України. – 2005. – № 4. – С. 24–25.

ФОРМУВАННЯ МАТЕМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНОГО ПРОФІЛЮ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ АЛГЕБРИ ТА ПОЧАТКІВ АНАЛІЗУ ЗАСОБАМИ ЗАДАЧ ПРАКТИЧНОГО ТА ПРИКЛАДНОГО ЗМІСТУ

*І.М. Зіненко
м. Ялта, АР Крим*

На сучасному етапі розвитку суспільства головною метою освіти загальноосвітніх навчальних закладів є формування різнобічно розвиненої творчої особистості, здатної реалізувати свій особистий потенціал у динамічних соціально-економічних умовах, як у власних інтересах, так і в інтересах суспільства. Одним із шляхів досягнення означеної мети в Україні визнано впровадження компетентнісного підходу в освіту взагалі та математичну освіту зокрема. Визначальною вимогою компетентнісного підходу до навчання математики є її прикладна та практична спрямованість. Роль прикладної спрямованості навчання математики є незаперечною та загально визнаною в активізації навчально-пізнавальної діяльності, творчої активності учнів, що підтверджено в дослідженнях В. Бевз, Г. Бевза, М. Бурди, М. Ігнатенка, Ю. Колягіна, Н. Тарасенкової, О. Скафи, Л. Соколенко, Й. Шапіро, В. Швеця та ін. У працях вищезазначених авторів систематизовано вагомий матеріал, проаналізовано досвід навчання алгебри та початків аналізу в старшій школі. Проте, недостатньо дослідженими залишились питання спрямування процесу навчання алгебри та початків аналізу на формування математичної компетентності як системної властивості особистості, що сприяє підвищенню якості математичної освіти, розвитку свідомого, зацікавленого, вмотивованого ставлення до вивчення алгебри та початків аналізу, формування особистісних якостей учнів. Однак, посилення прикладної спрямованості навчання алгебри та початків в класах суспільно-гуманітарного профілю навчання за рахунок використання задач прикладного характеру теж потребує відповідного науково обґрунтованого структурування змісту математичної підготовки, проектування належного процесуально-методичного супроводу.

Мета статті полягає у висвітленні можливостей використання задач прикладного та практичного змісту для формування математичної компетентності учнів суспільно-гуманітарного профілю навчання.

Реалізація прикладної спрямованості алгебри та початків аналізу, на думку М. Ігнатенка, Ю. Колягіна, Б. Кордемського, З. Слєпкань, Л. Соколенко, Н. Терешина, А. Тихонова, Й. Шапіро та ін., відіграє істотну роль у формуванні стійких внутрішніх мотивів, формуванні знань та вмінь застосовувати знання з математики в повсякденному житті та діяльності. Прикладна спрямованість навчання алгебри та початків аналізу ефективно реалізується при розв'язанні прикладних та практичних задач. Практична задача, за Й. Шапіро, це задача, фабула якої розкриває застосування математики в суміжних навчальних дисциплінах, знайомить із її використанням в організації, технології та економіці